

KRAKOWSKI SZLAK ŚWIĘTYCH

Nie ma poza Krakowem drugiego miejsca w tej części Europy, gdzie można znaleźć tyle grobów osób uznanych przez Kościół katolicki za świętych lub błogosławionych. Nie bez powodu Jan Mucante, mistrz ceremonii w delegacji legata papieskiego, kard. Gaetano, napisał w 1596 r.: "Gdyby nie było Rzymu, wtedy by Kraków był Rzymem". W tutejszych kościołach spoczywają doczesne szczątki ośmiu świętych, ośmiu błogosławionych i podobna liczba zmarłych w opinii świętości Sług Bożych.

Modlitwa na grobach osób uznanych za święte jest w chrześcijaństwie praktykowana od dwóch tysięcy (a w Krakowie od niemal dziewięciuset) lat. Poszczególne wieki miały swe wielkie postaci cieszące się szczególnym kultem i przyciągające do miasta tysiące pielgrzymów modlących się przy grobach św. Stanisława czy św. Jacka, a w ostatnim czasie – św. Faustyny Kowalskiej. Ostatnie ćwierć wieku jest dla Krakowa pod tym względem czasem szczególnym – Ojciec Święty Jan Paweł II kanonizował lub beatyfikował 8 osób, których życie związane było z Krakowem i których groby znajdują się w krakowskich kościołach. Liczba ta wzrośnie, gdy szczęśliwy koniec znajdą formalne procesy mające doprowadzić do wyniesienia na ołtarze kolejnych osób.

Przybywając do Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, warto zwrócić uwagę na fakt, że o jego niezwykłości stanowią nie tylko zabytkowe budynki wpisane w 1978 r. na Pierwszą Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Swoiste genius loci Kraków zawdzięcza przede wszystkim ludziom, którzy tu kiedyś żyli. Groby niektórych z nich, ulokowane w dziewiętnastu przepięknych krakowskich kościołach, ułożyły się w "Krakowski Szlak Świętych" i zapraszają do kontemplacji nie tylko cudownej architektury miasta, ale też jego duchowych dziejów zapisanych życiem świętych biskupów, misjonarzy, kaznodziejów, królów i książąt, skromnych kapłanów, sióstr i braci zakonnych, a także tzw. ludzi świeckich.

Lista miejsc, po których prowadzi "Krakowski Szlak Świętych", jest oczywiście otwarta.

Św. bp Stanisław ze Szczepanowa (+1079)
 Św. Królowa Jadwiga (+1399)
 Bł. Wincenty Kadłubek (+1223)
 Bp Jan Prandota (+1266)

Bazylika Archikatedralna na Wawelu
 śś. bp. Stanisława ze Szczepanowa i Wacława

Ojciec Święty Jan Paweł II powiedział o wawelskiej katedrze, że zawiera się w niej "ogromna wielkość, którą przemawia do nas cała nasza historia, cała nasza przeszłość". To tutaj chowano polskich królów, książęta, biskupów i wieszczów narodowych. Pośrodku katedry dominuje barokowa konfesja św. Stanisława (zm. w r. 1079) ze szczątkami słynnego Polskiego Męczennika. Spełniała ona w przeszłości funkcję Ołtarza Ojczyzny - Ara Patriae. Królowie i wielcy wodzowie u stóp krakowskiego Męczennika modlili się i składali wojenne trofea ze zwycięskich bitew. Tu również proszono o cudowne, nadprzyrodzone interwencje.

W kaplicy Wazów znalazł miejsce wiecznego spoczynku zmarły w opinii świętości krakowski bp Jan Prandota (zm. w r. 1266). Na ołtarzu kaplicy bpa Piotra Tomickiego w srebrnej trumienie odbierają cześć relikwie bł. Wincentego Kadłubka (zm. w r. 1223). Obok zakrystii znajduje się urzekający wizerunek Pana Jezusa datowany na 2. poł. XIV w. Tradycja głosi, że z tego Krzyża Chrystus przemówił do św. Jadwigi Królowej. Przed krucyfiksem spoczywają doczesne szczątki Świętej Monarchini (zm. w r. 1399). Jej małżeństwo z litewskim księciem Jagiełłą doprowadziło do chrystianizacji Litwy. Troszczyła się o ubogich i chorych, ufundowała kilka szpitali, otaczała opieką świątynie. Odznaczała się szczególnym kultem Boga ukrytego w Eucharystii. Na odnowienie Akademii Krakowskiej przeznaczyła w testamencie wszystkie swoje klejnoty. Została beatyfikowana, a później kanonizowana przez Ojca Świętego Jana Pawła II na krakowskich Błoniach w dniu 8 czerwca 1997 r. W Katedrze Wawelskiej wiele czasu na modlitwie spędził m.in. wychowanek Jana Długosza święty Królewicz Kazimierz Jagiellończyk, którego grób znajduje się w katedrze wileńskiej.

W ołtarzu kaplicy biskupa Samuela Maciejowskiego znajduje się otaczany czcią wiernych obraz Matki Bożej Śnieżnej.

Św. bp Stanisław ze Szczepanowa (+1079)

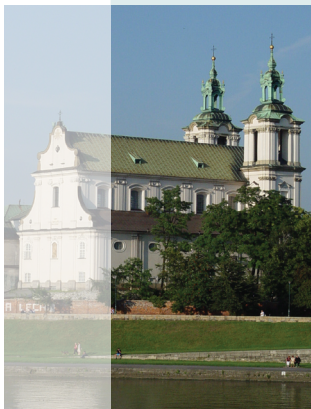
2

Kościół śś. Michała Archanioła
i Stanisława BM oo. Paulinów na Skalce (ul. Skaleczna 15)

Świątynia od wieków jest miejscem kultu św. Stanisława ze Szczepanowa, Biskupa i Męczennika. Hołd składali świętemu polscy i zagraniczni królowie, książęta, kardynałowie. Tradycja głosi, że właśnie w tym kościele sprawując Najświętszą Ofiarę bp Stanisław poniósł męczeńską śmierć z ręki króla Bolesława Śmiałego (w 1079 r.). Bpa Stanisława pochowano najpierw na Skalce, a w kilka lat później jego doczesne szczątki złożono w katedrze wawelskiej.

Od momentu kanonizacji Męczennika przez papieża Innocentego IV w Asyżu w 1253 r., Kraków został uznany za najważniejszy ośrodek kultu religijnego o randze państwowej. W epoce rozbitcia dzielnicowego św. Stanisław, ofiara krwawej zemsty króla, stał się symbolem jedności ziem polskich. To tu na Skalkę przybywali przed koronacją polscy królowie. Była to forma zadośćuczynienia za zabójstwo bpa Stanisława. Rokrocznie w niedzielę oktawy św. Stanisława (8 maja) wyrusza z Wawelu na Skalkę procesja ku czci Świętego Męczennika. Św. Stanisław jest głównym patronem Polski i Miasta Krakowa.

W krypcie pod kościołem zostali pochowani zasłużeni Polacy m.in.: Jan Długosz, Wincenty Pol, Stanisław Wyspiański, Jacek Malczewski, Karol Szymanowski, Czesław Miłosz. Na dziedzińcu przed świątynią znajduje się sadzawka, gdzie wedle legendy wrzucono poćwiartowane szczątki biskupa Stanisława, które wkrótce zrosły się w sposób cudowny.

Izajasz Boner (+1471)

3

Kościół śś. Katarzyny Aleksandryjskiej
i Małgorzaty oo. Augustianów (ul. Augustiańska 7)

Krużganki tutejszej świątyni kryją w sobie niezwykle rzeczy. Na ołtarzu w wyodrębnionej z ich części kaplicy spoczywa trumienka z doczesnymi szczątkami augustiańskiego zakonnika Izajasza Bonera (zm. w r. 1471) zwanego błogostawionym. Uczony, profesor Wszechnicy Jagiellońskiej jest do dzisiaj otaczany nieustającym kultem wiernych. Izajasz był znany ze swej

świętości życia i gruntownej wiedzy, którą posiadał.

Miał wielkie nabożeństwo do Matki Boskiej. Cześć oddawana zakonnikowi była powszechna zaraz po jego śmierci i wkrótce potem lud uznał go za błogosławionego. Obecnie prowadzone są starania mające na celu oficjalne potwierdzenie przez Stolicę Apostolską kultu krakowskiego augustianina. W kaplicy obok grobu Iżajasza Bonera otoczony ogromną czcią wiernych znajduje się wizerunek Matki Bożej Pocieszenia. Koronowany diademami papieskimi w 2000 r. jest zaliczany do najstarszych cudami słynących wyobrażeń Matki Najświętszej w Krakowie.

4

Bł. Stanisław Kazimierczyk (+1489)

Bazylika Bożego Ciała XX Kanoników Regularnych
Laterańskich (ul. Bożego Ciała 26)

Po lewej stronie od wejścia do świątyni znajduje się ołtarz z trumienką zawierającą doczesne szczątki bł. Stanisława Kazimierczyka (zm. w r. 1489). Ten słynny kanonik laterański od wieków jest szczególnym patronem mieszkańców Kazimierza. Uczeń Akademii Krakowskiej, zasłynął nie tylko ze świętości życia, ale także z daru słowa i charyzmatu kierownictwa duchowego. Kazania, które głosił, przepełnione były miłością do Matki Bożej. Świętość życia Stanisława nie wynikała z nadzwyczajności jego przebiegu, czy męczeńskiej śmierci, ale z połączenia umiłowania Boga i doskonałości życia duchowego oraz pracowitości i sumienności w wypełnianiu codziennych obowiązków, polegających na posługiwaniu innym. Odznaczał się wielkim nabożeństwem do Męki Pańskiej i do Krzyża Chrystusowego. Kult Stanisława Kazimierczyka rozwinął się zaraz po śmierci i trwa nieprzerwanie do dnia dzisiejszego. Jego relikwie przechowywano na wieży ratuszowej Kazimierza, a dzień śmierci kanonika - 3 maja - był świętem uroczyste obchodzonym przez całe miasto. Kult otaczający Stanisława został potwierdzony przez Stolicę Apostolską i Ojciec Święty Jan Paweł II 18 kwietnia 1993 r. wyniósł go do godności błogosławionego.

W kaplicy Zwiastowania znajduje się, otoczony kultem wiernych wizerunek Matki Bożej z Dzieciątkiem malowany na desce.

Św. Szymon z Lipnicy (+1482)
Bł. Anastazy Pankiewicz (+1942)

5

Kościół św. Bernardyna ze Sieny oo. Bernardynów
(ul. Bernardyńska 2)

Z prawej strony prezbiterium znajduje się kaplica z mauzoleum zawierającym relikwie św. Szymona z Lipnicy (zm. w r. 1482). Święty był przykładem niezwykłego oddania bliźnim i służbie zakonnej. Wśród społeczności krakowskiej znano go jako znakomitego mówcę. Głosząc Słowo Boże oddziaływał na słuchaczy osobistą, głęboką wiarą w to, co mówił. Wyróżniał się szczególnym umiłowaniem nabożeństwa do Matki Bożej. Na ścianie swej celi zakonnej umieścił napis: "Gdy będziesz mieszkał w tej celi zakonnej, pamiętaj, byś był czcicielem Maryi".

W 1482 r. w Krakowie wybuchła zaraza, której ofiarą padł również Szymon wraz z 25 innymi zakonnikami z klasztoru św. Bernardyna. Zaraził się podczas niesienia pomocy chorym. Zaraz po śmierci Szymona przybywano do jego grobu, modlono się o wstawiennictwo do Boga i dziękowano, składając wota. Został wyniesiony do chwały błogosławionych w 1685 r., a w 2007 r. kanonizowany. Po lewej stronie głównego ołtarza odbiera cześć wizerunek Matki Bożej Niepokalanie Poczętej. W kaplicy za zakrystią umieszczono łaskami słynący obraz Matki Bożej Sokalskiej. Był on trzecim na ziemiach polskich (w 1724 r.) koronowanym koronami papieskimi wizerunkiem Maryjnym.

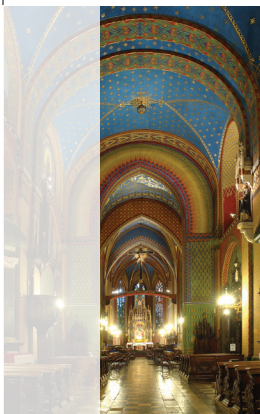
W latach 1919-1930 gwardianem w tutejszym klasztorze był bł. Anastazy Pankiewicz, jeden ze 108 męczenników II wojny światowej, beatyfikowany 13 marca 1999 r. przez Jana Pawła II. Bł. Anastazy Pankiewicz zginął w 1942 r. będąc więźniem obozu hitlerowskiego w Dachau. W lewej nawie kościoła znajduje się ołtarz z obrazem bł. o. Anastazego.

Św. Maksymilian Maria Kolbe (+1941)
Bł. Salomea (+1268)
Bł. Aniela Salawa (+1922)

6

Bazylika św. Franciszka z Asyżu oo. Franciszkanów
(ul. Franciszkańska 2)

Od wieków świątynia jest miejscem kultu świętych relikwii i cudownych wizerunków. W północnej kaplicy na mense ołtarzowej spoczywają doczesne szczątki błogosławionej Salomei (zm. w r. 1268). Jako księżna halicka, a później pierwsza polska klaryska, była troskliwą opiekunką każdego potrzebującego pomocy człowieka. Ukazywała swym życiem prawdziwą godność kobiety płynącą z duchowego bogactwa jej natury. Zaraz po śmierci siostry Salomei miały miejsce pierwsze cuda dokonane za przyczyną świątobliwej klaryski. Po złożeniu ciała u krakowskich franciszkanów zaczęły tu ściągać liczne pielgrzymki by błagać Salomeę o wstawiennictwo u Boga. Beatyfikowana została w 1673 r.

Druga błogosławiona pochowana we franciszkańskiej bazylice (kaplica Męki Pańskiej) to Aniela Salawa (zm. w r. 1922), która już za życia wywierała silne wrażenie na innych. Będąc przez prawie 20 lat służącą, cierpliwie i pogodnie wykonywała swoją pracę, dzieląc się wszystkim, co miała. Służbę dla ludzi pojmowała jako odpowiedź na łaskę Bożą. Była szczególną czciicielką Pana Jezusa w Eucharystii. Wkrótce po śmierci jej grób stał się miejscem kultu. Ludzie przychodzili tu prosić o pomoc i otrzymywali to, o co się modlili. Anielę beatyfikował Ojciec

Święty Jan Paweł II na krakowskim Rynku w dniu 13 sierpnia 1991 r.

W kaplicy po prawej stronie nawy głównej znajduje się ukoronowany diademami papieskimi w 1908 r. cudowny obraz Matki Bożej Bolesnej zwany przez mieszkańców miasta Smętną Dobrodziejką Krakowa. Od kilku lat znaczącym kultem otoczony jest też obraz, mieszkającego w tutejszym klasztorze w latach 1919-1922 franciszkanina, zamęconego w hitlerowskim obozie koncentracyjnym Auschwitz - św. Maksymiliana Marii Kolbego.

7

Św. Jacek Odrowąż (+1257)

Bazylika Trójcy Świętej oo. Dominikanów (ul. Stolarska 12)

Świątynia jest skarbnicą pamiątek związanych z mieszkańcami Krakowa. Pochowano tu wielu świętobliwych mężów, choć nie wyniesionych przez Kościół na ołtarze, z jednym, ale jakże znaczącym wyjątkiem. W barokowej, górnej kaplicy kościoła znajduje się trumienka z doczesnymi szczątkami św. Jacka Odrowąża (zm. w r. 1257), pierwszego polskiego dominikanina. Pracował jako misjonarz m.in. na Rusi i w Prusach. Starał się ukazywać walory autentycznego chrześcijaństwa. Św. Jacek miał ogromną wrażliwość na los każdego człowieka. Szczególną troską otaczał matki proszące o zdrowie dla małych dzieci, którym poprzez wstawiennictwo u Boga starał się ulżyć w cierpieniu. Biografowie podkreślają szczególną rolę Matki Bożej w życiu św. Jacka. Grób zakonnika od samego początku stał się miejscem czci. Kanonizacja Jacka Odrowąża w 1594 r. pierwszego polskiego zakonnika, nabrała na całym świecie rozgłosu, jakim nie cieszył się żaden święty. Z osobą św. Jacka związane są liczne podania i legendy. Św. Jacek jest jednym z Patronów Archidiecezji Krakowskiej i Miasta Krakowa.

W świątyni spoczęły też doczesne szczątki świętobliwego bpa Iwo Odrowąża (zm. w r. 1229). W kaplicy Różańcowej uwagę zwraca koronowany koronami papieskimi w 1921 r. łaskami słynący obraz Matki Bożej Różańcowej.

Bł. o. Jan Beyzym (+1912)

8

Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa (ul. Kopernika 26)

Urodził się na Wołyniu jako syn powstańca styczniowego.

Po przyjęciu święceń kapłańskich w zakonie jezuitów pracował najpierw jako wychowawca młodzieży w konwiktach Towarzystwa Jezusowego w Tarnopolu i Chyrowie. W 48. roku życia wyjechał do "obsługi trędowatych" na Madagaskar. Samarytańską posługą otaczał przez trzy lata 159 chorych żyjących w całkowitym opuszczeniu w osadzie k. Tananariwy. Niesłychane w dziejach misji na Madagaskarze było zamieszkanie Ojca Beyzyma na stałe wśród trędowatych. Pod koniec 1902 r. przeniósł się do Marany, gdzie rozpoczął budowę szpitala dla chorych na trąd. Wspierany hojnymi darami rodaków zdołał go otworzyć w 1911 r. Wyczerpany nadmierną pracą i surowym trybem życia zmarł w opinii świętości 2 października 1912 r. W grudniu 1993 r. doczesne szczątki Ojca Jana sprowadzono do Polski i umieszczono w bazylice pw. Najświętszego Serca Jezusowego Ojców Jezuitów w Krakowie.

Bazylika ta – zbudowana na początku XX stulecia dzięki ogólnonarodowej zbiórce pieniędzy - jest głównym miejscem kultu Najświętszego Serca Jezusowego w Polsce.

Beatyfikacji o. Jana Beyzyma dokonał Ojciec Święty Jan Paweł II na krakowskich Błoniach 18 sierpnia 2002 r.

Św. Florian (+304)

9

Bazylika św. Floriana (ul. Warszawska 1)

Świątynia została ufundowana dla pomieszczenia relikwii św. Floriana (zm. 304), męczennika rzymskiego, które sprowadzone zostały do Krakowa w 1184 r. Wedle legendy woły ciągnące wóz z relikwiami świętego stanęły na przedmieściu Krakowa i ruszyły dopiero wtedy, gdy książę i biskup złożyli ślubowanie, że stanie w tym miejscu kościół.

Wiele wieków później pracował w tej parafii, wtedy jako duszpasterz akademicki, ks. Karol Wojtyła – późniejszy papież Jan Paweł II.

Relikwie św. Floriana znajdują się w katedrze wawelskiej, jednakże świątynia na Kleparzu jest szczególnym miejscem kultu męczennika. Niewiele wiadomo o życiu Floriana. Był żołnierzem rzymskim za panowania prześladowającego chrześcijan cesarza Dioklecjana. Florian poniósł męczeńską śmierć z rąk prefekta Akwiliniusa za jawne popieranie chrześcijaństwa. Jego wspomnienie przypada na 4 maja. Dzień ten jest szczególnie czczony przez strażaków i hutników. Jak głosi legenda to nadprzyrodzona interwencja św. Floriana ugasiła w 1528 r. pożar trawiący część Krakowa. Od tej pory, podobnie jak w wielu krajach świata tak i w Polsce, św. Florian jest uważany za patrona strażaków.

Świętosław Milczący (+1489)

Bazylika Wniebowzięcia NMP (Mariacka) (Rynek Główny / pl. Mariacki)

W podziemiach kościoła spoczęły doczesne szczątki XV-wiecznego ascety świątobliwego Świętosława zwanego Milczącym (zm. w r. 1489). Od momentu otrzymania święceń kapłańskich Świętosław pełnił w tutejszym kościele funkcję mansonarza. Ciężką pracę łączył z gorliwą modlitwą i niesieniem pomocy bliźnim, co zjednało mu wielkie poważanie wśród mieszkańców Krakowa. Całym swoim życiem dążył do doskonałości. Podejmował różnego rodzaju pobożne praktyki, aby jeszcze bardziej przybliżyć się do Boga. Należały do nich m.in. zachowanie milczenia i ubóstwo. Żywość Świętosława podkreślają jego szczególne umiłowanie i nabożeństwo do Pana Jezusa Ukrzyżowanego. Obecnie prowadzony jest proces beatyfikacyjny Świętosława.

W prezbiterium tego wspaniałego gotyckiego kościoła uwagę zwraca arcydzieło sztuki - ołtarz Wita Stwosza. Największą czią w kościele otaczany jest obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. Korony papieskie krakowskiej Czarnej Madonnie nałożył 15 grudnia 1968 r. prymas Polski Stefan kardynał Wyszyński.

Szczególnym obiektem kultu w bazylice jest cudowny krucyfiks Pana Jezusa. Dzieło to stworzone przez Wita Stwosza powstało w ostatniej ćwierci XV w. Według legendy Chrystus z tego krzyża przemówił do Świętosława.

1. Bazylika Archikatedralna na Wawelu
śś. bp Stanisław ze Szczepanowa i Wacława,

św. Stanisław ze Szczepanowa
 św. Królowa Jadwiga,
 bł. Wincenty Kadłubek,
 bp Jan Prandota

2. Bazylika śś. Michała Archanioła i Stanisława BM oo. Paulinów na Skałce
 (ul. Skałeczna)

św. Stanisław ze Szczepanowa

3. Kościół śś. Katarzyny i Małgorzaty oo. Augustianów
 (ul. Augustiańska 7)

Izajasz Boner

4. Bazylika Bożego Ciała XX Kanoników Regularnych Laterańskich
 (ul. Bożego Ciała 26)

bł. Stanisław Kazimierzczak

5. Kościół św. Bernardyna ze Sieny oo. Bernardynów
 (ul. Bernardyńska 2)

św. Szymon z Lipnicy,
 bł. A. Pankiewicz

6. Bazylika św. Franciszka z Asyżu oo. Franciszkanów
 (ul. Franciszkańska 2)

św. Maksymilian Maria Kolbe,
 bł. Salomea,
 bł. Aniela Salawa

7. Bazylika Trójcy Świętej oo. Dominikanów
 (ul. Stolarska 12)

św. Jacek Odrowąż

8. Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa
 (ul. Kopernika 26)

bł. o. Jan Beyzym

9. Bazylika św. Floriana
 (ul. Warszawska 1)

św. Florian

LAK ŚWIĘTYCH

10. Bazylika Wniebowzięcia NMP (Mariacka)

(Rynek Główny / pl. Mariacki)
Świętosław Milczący

11. Kościół św. Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty

(ul. Św. Jana 7)
s. Zofia Czeska

12. Kościół św. Marka

(ul. św. Marka 10)
Michał Giedroyc

13. Kościół XX Zmartwychwstańców

(ul. Łobzowska 10)
o. Paweł Smolkowski

14. Bazylika Nawiedzenia NMP

(ul. Karmelicka 11)
bł. Hilary Paweł Januszewski

15. Kolegiata Akademicka św. Anny

(ul. św. Anny 11)
św. Jan Kanty,
bp Jan Pietraszko,
Jerzy Ciesielski

16. Kościół Niepokalanego Serca Maryi ss. Felicjanek

(ul. Smoleńsk 6)
bł. Maria Angela Truskowska

17. Kościół św. Augustyna i Jana Chrzciciela PP. Norbertanek

(ul. Kościuszki 88)
bł. Bronisława,
s. Emilia Podoska

18. Sanktuarium ECCE HOMO ss. Albertynek

(ul. Woronicza 10)
św. Brat Albert Chmielowski,
bł. Bernardyna Jabłońska

19. Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach

(ul. Siostry Faustyny 3-6)
św. Faustyna Kowalska

kowy, obiekt użyt. publicznej
ric interest, public building
agoga, cerkiew
agagie, orthodox church
mentarz żydowski
ewish cemetery
omnik, konsulat
onument, consulate
r, kino
theatre, cinema
otowie ratunkowe, policja
tergency, police station
ystańek autobusów turyst. (do 10 min.)
ach stop (max. parking time 10 min.)
mowa, toalety
n, toilets

**SIĘĆ INFORMACJI MIEJSKIEJ
TOURIST INFORMATION NETWORK**
(+48) 012 432 00 60; e-mail: it@infokrakow.pl

TELEFONY ALARMOWE/EMERGENCIES
Pogotowie Ratunkowe / Ambulance - 999
Policja / Police - 997
Straż Miejska / City Guard - 986
Straż Pożarna / Fire Brigade - 998

**TELEFON BEZPIECZEŃSTWA
EMERGENCY PHONE**
(dla cudzoziemców - tylko w sezonie letnim)
(for foreigners - during the summer season only)

☎ 800 200 300 (+48) 608 599 999

**URZĄD MIASTA KRAKOWA
MUNICIPALITY OF KRAKOW**
www.krakow.pl

s. Zofia Czeska (+ 1650)

11

Kościół śś. Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty (ul. św. Jana 7)

U zbiegu ulic św. Jana i św. Tomasza stoi kościół dedykowany śś. Janowi Chrzcicielowi i Janowi Ewangelście – pierwotnie romański z XII w, a dziś zbarokizowany. Od 1715 r. kościołem opiekuje się Zgromadzenie Panien Ofiarowania NMP (Prezentelek), mające w pobliżu swój klasztor. Powstały jako rodzaj stowarzyszenia zorganizowanego w 1. poł. XVII w. przez Zofię Czeską (z Maciejowskich) w celu wychowywania i nauczania dziewcząt. Zofia wyszła za mąż mając 16 lat, ale po sześciu latach nie mając potomstwa owdowiała. Od młodości związana z Krakowem i Bractwem Miłosierdzia wspierała ubogich, zwłaszcza dziewczęta i sieroty. W swoim domu przy ul. Szpitalnej 18 zorganizowała (w 1623 r.) instytut wychowawczy – pierwszą w Polsce formalnie powołaną szkołę żeńską. Zabiegała również o formalne zatwierdzenie zgromadzenia zakonnego, ale ono ukształtowało się już po jej śmierci w 1650 r. Została pochowana w podziemiach kościoła Mariackiego, potem jej doczesne szczątki przeniesiono do kościoła przy ul. św. Jana 7. Obecnie spoczywa w kaplicy bocznej tego kościoła.

W ołtarzu głównym znajduje się też słynący łaskami obraz MB Świętojańskiej „od wykupu niewolników” z 1. ćw. XVI w. Jako specyficzne wota przy obrazie wiszą kajdany, karabela i szabla turecka. W 1965 r. abp K. Wojtyła nałożył na obraz korony papieskie.

Michał Giedroyc (+ 1485)

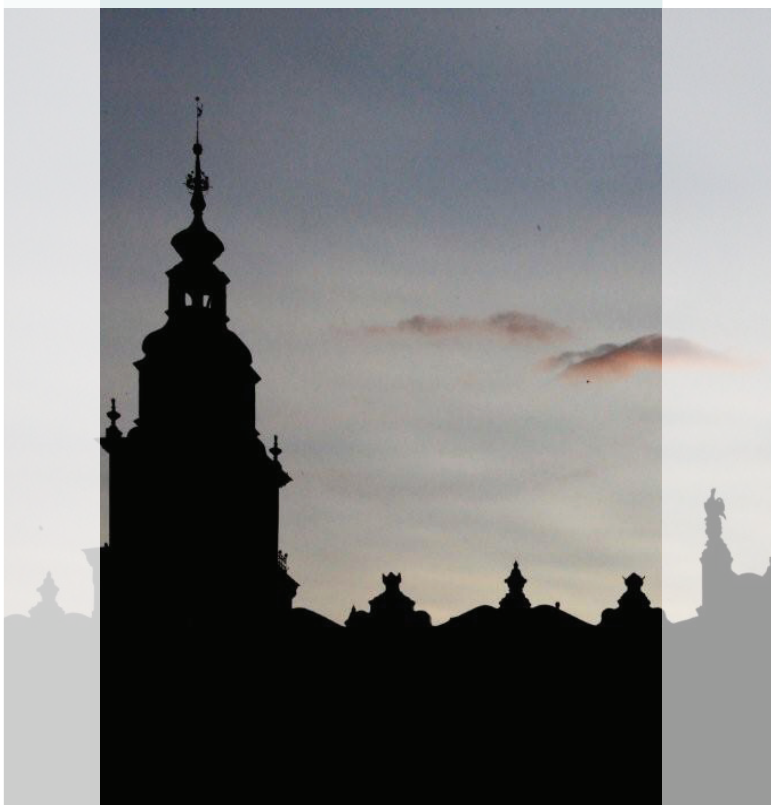
12

Kościół św. Marka (ul. św. Marka 10)

Z kościołem i istniejącym tu onegdaj zakonem kanoników regularnych od pokuty, związany był Michał Giedroyc (zm. 1485) zwany błogosławionym. Brat Michał zamieszkiwał w małej celi obok wejścia do kościoła, co ułatwiało mu pełnienie funkcji zakrystianina, który ze szczególnym pietyzmem dbał o piękno wnętrza kościoła. Michał należał do osób, które całe swoje życie oddają służbie Bogu poprzez akty umartwienia realizując je m.in. postami i modlitwą. Jego dążenie do doskonałości chrześcijańskiej było bardzo utrudnione z powodu poważnego fizycznego kalectwa. Szczególnie umiłował nabożeństwo do Męki Pańskiej i Ukrzyżowanego Chrystusa. Jego grób w tutejszym kościele przez wieki przyciągał mieszkańców miasta. Tytuł błogosławionego nadano Michałowi wkrótce po śmierci, a obecnie trwają prace nad potwierdzeniem kultu przez Stolicę Apostolską.

W ołtarzu głównym znajduje się otoczona czcią wiernych rzeźba Ukrzyżowanego Chrystusa, która wedle tradycji przemówiła do Michała Giedroycia.

Zmartwychwstańcy to specyficzny polski zakon powołany do istnienia w Paryżu w 1. poł. XIX w. przez B. Jańskiego (1807-1840), człowieka świeckiego. Do Krakowa zmartwychwstańcy przybyli w 2. poł. XIX i zbudowali neoromański kościół pw. Zmartwychwstania Pańskiego przy ul. Krowoderskiej. W przedsionku tego kościoła spoczywa o. Paweł Smolikowski CR (1849-1926), filozof, historyk i generał Zakonu, jeden z jego najwybitniejszych członków urodzonych w Twerze w rodzinie polskich zesłańców. Po powrocie do kraju wstąpił do seminarium duchownego. Został wysłany na studia do Rzymu, gdzie spotkał się ze Zmartwychwstańcami. Został wyświęcony na kapłana obrządku wschodniego. Pracował w Bułgarii, we Lwowie, kierował Papieskim Kolegium Polskim w Rzymie. W Krakowie był mistrzem nowicjatu i spowiednikiem abpa A. Sapiehy. Pozostawił po sobie ponad 200 publikacji w różnych językach. Zmarł w opinii świętości 11 września 1926 r. Jego proces beatyfikacyjny obecnie toczy się w Watykanie.

Bł. Hilary Paweł Januszewski (+1945)

14

Bazylika Nawiedzenia NMP (ul. Karmelicka 11)

Narożnik ulic Karmelickiej i Garbarskiej zajmuje kościół ufundowany pod koniec XIV w. przez Królową Jadwigę dla ojców karmelitów, którzy opiekują się nim do dziś.

W latach 1939 – 1940 przeorem klasztoru był o. Hilary Januszewski OC, wzorowy zakonnik, gorliwy kapłan i patriota. W 1940 r. aresztowany przez Niemców trafił do obozu koncentracyjnego w Sachzenhausen, a potem do Dachau. Niezwykle spokojny i zrównoważony zyskał duże zaufanie wśród współwięźniów. W 1945 r., na 2 miesiące przed wyzwoleniem obozu, zgłosił się do opieki nad chorymi na tyfus (a głównie do udzielania im sakramentów). Po trzech tygodniach zaraził się, zmarł 25 III 1945 r. i został spopielony w obozowym krematorium. W 1999 r. został beatyfikowany przez Jana Pawła II wśród innych męczenników II Wojny Światowej. W tej bazylice karmelici zorganizowali miejsce szczególnego kultu błogosławionemu Hilaremu.

Kościół ten jest miejscem, gdzie od kilku wieków wierni doświadczały łask Bożych za pośrednictwem Obrazu Matki Boskiej zwanej Piaskową (z końca XV w.).

Św. Jan Kanty (+1473) Bp Jan Pietraszko (+1988) Jerzy Ciesielski (+1970)

15

Kolegiata Akademicka św. Anny (ul. św. Anny 11)

Kościół jest miejscem szczególnego kultu profesora Akademii Krakowskiej, patrona młodzieży akademickiej - św. Jana Kantego (zm. w r. 1473). Mistrz Jan był w Krakowie osobą znaną i cenioną nie tylko w kręgach akademickich, ale i wśród mieszkańców miasta. Cechowała go głęboka pobożność połączona z niezwykłą dobrocią, dzięki którym potrafił w ludziach obudzić utraconą wiarę. Krakowianie znali go jako wielkiego jałmużnika i opiekuna ubogich. Żył wielkie nabożeństwo do Matki Boskiej Bolesnej i cierpiącego Chrystusa.

Grób Jana Kantego od samego początku był otoczony żywiołową czcią i już w kilka lat po śmierci zaczęto spisywać dokonane przez niego cuda. W poczet błogosławionych Jan Kanty został zaliczony przez Stolicę Apostolską w 1680 r. W 1737 r. został ogłoszony przez papieża Klemensa XII patronem Polski. Kanonizacja nastąpiła w 1767 r. Przed grobem św. Jana Kantego modlił się przed wyprawą wiedeńską król Jan III Sobieski.

W świątyni znalazło także miejsce swojego doczesnego spoczynku dwoje Sług Bożych: krakowski kapłan bp Jan Pietraszko

(zm. w r. 1988) oraz ojciec rodziny Jerzy Ciesielski (zm. w r. 1970).

Ojciec Święty Jan Paweł II powiedział o bpie Janie: "Obdarzył Go Bóg szczególną mądrością, darem szczególnego rozumienia Słowa Bożego oraz darem prostoty i głębi w jego przekazywaniu. Zjednoczony z Bogiem otwarty był na świat, na człowieka, na potrzeby jego duszy".

Jerzy Ciesielski, którego prochy umieszczono w sąsiedztwie mauzoleum św. Jana Kantego, należał do wybitnych osobowości Krakowa. Przez całe życie potrafił łączyć głęboką religijność z życiem rodzinnym i pracą naukową.

16

Bł. Maria Angela Truszkowska (+1899)

Kościół Niepokalanego Serca Maryi ss. Felicjanek
(ul. Smoleńsk 6)

Kościół ss. Felicjanek jest miejscem wiecznego spoczynku ich założycielki bł. Marii Angeli Truszkowskiej (zm. w r. 1899). Zofia Truszkowska (w zakonie - Maria Angela) była osobą niezwykle wrażliwą na cierpienie oraz materialną i duchową nędzę ludzką. Od dzieciństwa troszczyła się o potrzebujących. Z jej inicjatywy powstał mały przytułek dla sierot i opuszczonych staruszek, który szybko się rozrastał. Jako datę założenia Zgromadzenia Sióstr Felicjanek przyjmuje się dzień, kiedy to Angela ofiarowała się Bogu na służbę (21 listopada 1855 r.). Życie Matki Angeli było nacechowane wcielaniem w życie franciszkańskiej miłości bliźniego. Nic dla siebie, wszystko dla drugich. Zmarła w opinii świętości. Po śmierci siostry Angeli zaczęto modlić się za Jej pośrednictwem do Boga i otrzymywano liczne łaski związane zarówno z życiem wewnętrznym jak i doczesnym.

Beatyfikowana została przez Ojca Świętego Jana Pawła II 18 kwietnia 1993 r. w Rzymie. Matka Angela pozostawiła swoim siostrom dewizę: "Wszystko przez serce Maryi, na cześć Przenajświętszego Sakramentu". W kościele odbywa się całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu.

Bł. Bronisława (+1259)
S. Emilia Podoska (+1889)

17

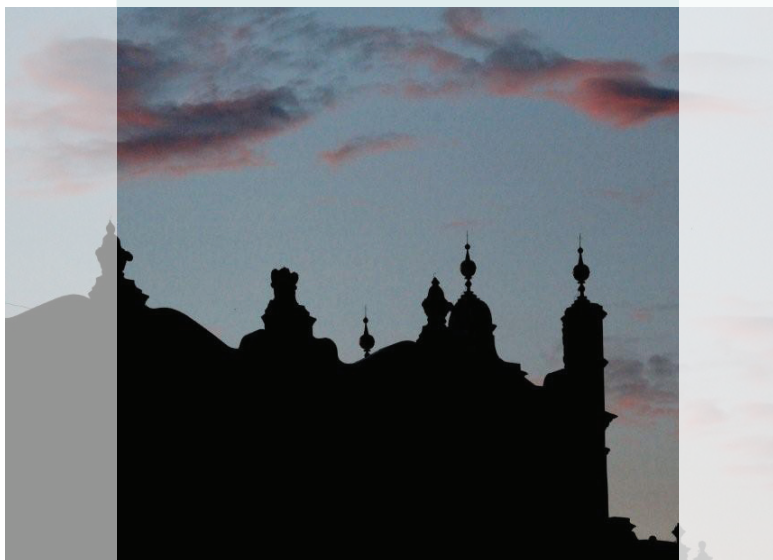
Kościół śś. Augustyna i Jana Chrzciciela
PP. Norbertanek (ul. Kościuszki 88)

W bocznym barokowym ołtarzu znalazła swoje miejsce wiecznego spoczynku tutejsza norbertanka bł. Bronisława (zm. w r. 1259).

Jej szlak do Boga był drogą obowiązków i wzorowego wypełniania reguły zakonnej. Często, zmęczona działalnością charytatywną, udawała się na pobliski Sikornik, gdzie długo i żarliwie modliła się o Boże miłosierdzie dla Ojczyzny. Według tradycji tam właśnie zjawił się Pan Jezus i powiedział do niej te słowa: "Bronisławo, krzyż Mój jest krzyżem twoim, ale też i chwała Moja będzie twoją". Zgodnie z duchem premonstratkańskim zakonnica otaczała szczególną czcią Najświętszy Sakrament i Matkę Bożą. Życiorys Bronisławy świadczy o jej głębokim patriotyzmie, jak również poświęceniu dla miasta Krakowa w momentach zagrożenia.

Do jej grobu pielgrzymował m.in. król Stanisław August Poniatowski. Ogłoszono ją błogosławioną w 1839 r.

Pod chórem kościoła odbiera swoją cześć inna tutejsza zakonnica Sługa Boża Siostra Emilia Podoska (zm. w r. 1889). Wyróżniała się głęboką religijnością i dobrocią. Swoje życie zakonne pojmowała jako ustawiczne dążenie do zjednoczenia z Chrystusem. Była wybitną mistyczką. Jako pedagog przyczyniła się do podniesienia poziomu nauczania szkoły klasztornej. Szczególnie umiłowała modlitwę do Ducha Świętego i nabożeństwo do Trójcy Przenajświętszej, ale jednocześnie kultywowała modlitwy do Matki Bożej Bolesnej.

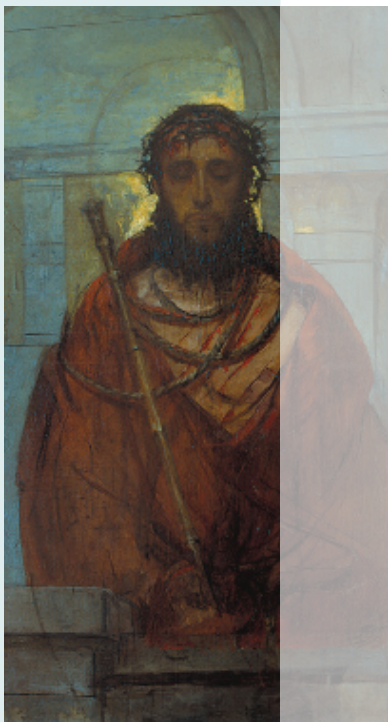

Św. Brat Albert Chmielowski (+1916) Bł. Bernardyna Jabłońska (+1940)

Sanktuarium ECCE HOMO ss. Albertynek (ul. Woronicza 10)

Kościół jest miejscem kultu św. Brata Alberta (Adama Chmielowskiego) i bł. siostry Bernardyny Jabłońskiej. Doczesne szczątki św. Brata Alberta (zm. 1916 r.) spoczywają pod mensą ołtarzową. Ten powstaniec, uznany artysta, później działacz społeczno-charytatywny został nazwany "św. Franciszkiem naszych czasów". W życiu doświadczył zarówno sławy jak i nędzy. Przejął w zarząd ogrzewalnię dla bezdomnych i stał się jednym z nich. Stwarzał godziwe warunki życia, często dawał pracę, aby tą drogą ratować w biednych ludzką godność i wskazywać drogę do Boga. Oprócz przytulisk Brat Albert zakładał domy dla bezdomnych dzieci i młodzieży, zakłady dla kalek, starców i nieuleczalnie chorych. W 1888 r. otrzymał zgodę na założenie Zgromadzenia Braci Albertynów, a w 1891 r. - Sióstr Albertynek. Służbę ludziom najbardziej potrzebującym uważał za formę kultu Męki Pańskiej. Już za życia otaczał aurą świętości, po śmierci jego kult się wzmógł. Beatyfikowany w 1983 r., już sześć lat później 12 listopada 1989 r. kanonizowany został przez Ojca Świętego Jana Pawła II w Rzymie.

Obok prochów św. Brata Alberta znajdują się relikwie współzałożycielki Zgromadzenia Sióstr Albertynek - bł. Bernardyny Jabłońskiej (zm. w r. 1940). Zetknięcie się z osobą Brata Alberta pozwoliło jej odnaleźć swoją drogę życia. Cechowała ją bezgraniczna miłość dla biednych, nędzarzy i chorych. Potrafiła zachować i przekazać po śmierci Brata Alberta jego duchowość i ideały. Szczególnie ukochała Pana Jezusa w Eucharystii. Siostra Bernardyna została beatyfikowana 6 czerwca 1997 r. w Zakopanem przez Ojca Świętego Jana Pawła II.

Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach
(ul. Siostry Faustyny 3-9)

Świątynia jest obecnie największym sanktuarium Krakowa i jednym z najważniejszych w Polsce. Z tej stolicy kultu Bożego Miłosierdzia wyszło orędzie Trzeciego Tysiąclecia Chrześcijaństwa. Od wielu lat do tego miejsca bardzo licznie zdążają pielgrzymi z różnych stron świata. W kościele znajduje się czczony na całym świecie wizerunek Miłosiernego Chrystusa "Jezu, Ufam Tobie".

Pod obrazem spoczywają doczesne szczątki św. Siostry Faustyny Kowalskiej (zm. w r. 1938). Znała dziś na całym świecie apostołka Bożego Miłosierdzia jest zaliczana do grona wybitnych mistyków. Bóg obdarzył ją wielkimi łaskami: darem

kontemplacji, głębokiego poznania tajemnic Bożego Miłosierdzia, ukrytymi stygmatami, mistycznymi zaślubinami, objawieniami, jak również darami czytania w duszach ludzkich. Już jako dziecko była pobożna i gorliwa. Mając 20 lat wstąpiła do zakonu Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, w którym do końca życia wypełniała swoje powołanie zakonne i wybranie Boże do głoszenia Orędzia Bożego Miłosierdzia. Zawsze była pogodna i radosna, ale jednocześnie poważna i spokojna. Siostra Faustyna szczególną czcią otaczała Matkę Najświętszą i Serce Pana Jezusa. Zmarła w łagiewnickim klasztorze i tu została pochowana. Zaraz po śmierci grób Siostry Faustyny otoczony został wielką czcią wiernych. Beatyfikował ją Ojciec Święty Jan Paweł II w Rzymie w 1993 r., a kanonizował - również w Wiecznym Mieście

30 kwietnia 2000 r. Szerzona przez św. Siostrę Faustynę ufność w Boże Miłosierdzie, dociera do najdalszych zakątków świata. Główne uroczystości w Sanktuarium, Święto Bożego Miłosierdzia, odbywają się w pierwszą niedzielę po Wielkanocy.

Sieć Informacji Miejskiej

1. Wieża Ratuszowa na Rynku Głównym
tel.: +48 12 433 73 10
2. Pawilon Wyspiański 2000
(przystosowany dla osób niepełnosprawnych)
plac Wszystkich Świętych 2
tel.: +48 12 616 18 86
3. Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II
Kraków – Balice (terminal pasażerski)
Tel.: +48 12 285 53 41
4. ul. św. Jana 2
tel.: +48 12 421 77 87
5. ul. Szpitalna 25
tel.: +48 12 432 01 10
6. ul. Józefa 7
tel.: +48 12 422 04 71
7. os. Słoneczne 16 (Nowa Huta)
tel.: +48 12 643 03 03

Więcej informacji o Sieci Informacji Miejskiej:

www.biurofestiwalowe.pl

it@info.krakow.pl

Telefony informacyjne:

Informacja PKS

* 7208120 (z telefonu komórkowego)

0703 300 120 (z telefonu stacjonarnego)

Informacja PKP

19436 – informacja Dworzec Główny Kraków

11800 – informacja o rozkładzie jazdy

Numery Alarmowe:

Numer alarmowy 112

Policja 997

Pogotowie Ratunkowe 999

Straz Pozarna 998

Straz Miejska 986

Pomoc Drogowa 981

Tekst: A. Wilkońska, M. Jakubczyk

Foto: M. Grychowski, foto okładka: M. Pawłowski

Projekt graf. J. Garbal

Druk: ROMA-POL